

Ocalić od zapomnienia - projekt edukacyjny

Dnia 20 maja br. odbyła się prezentacja projektu edukacyjnego z języka polskiego pt. „Ocalić od zapomnienia – sylwetki nauczycieli tajnego nauczania”. Jej autorami byli uczniowie klasy 2b i 2c, którzy pracowali pod kierunkiem p. Danuty Szychty – Zagwodzkiej i p. Jarosława Bałabana. Tego dnia skupiono się na naszej małej ojczyźnie - na Łęcznej, by uświadomić uczniom, że wojna nie ominęła także naszego spokojnego miasteczka.

Tylko w ukryciu, w niezwykle trudnych warunkach można było kształcić młodzież na Polaków, znających swoją historię, literaturę czy geografę. Dzięki trudowi, jaki zadali sobie nauczyciele w czasie II wojny światowej polska inteligencja i patriotyzm nie zginęły. Oprawa artystyczna tego przedstawienia była niezwykle bogata. Uroczystość rozpoczęła się pieśnią Teresy Herenzy pt. „Widziałam ja orła na niebie”, wykonaną przez Zuzannę Grzechnik z kl. 2b. Następnie Julia Pawlak z kl. 2c zarecytowała swój autorski wiersz poświęcony bohaterskiej postawie nauczycieli w czasie II wojny światowej. Prowadzący uroczystość – Monika Góźdź z kl. 2b i Piotr Sychta z kl. 2c zaprosili na scenę Weronikę Pyszyńską z kl. 2d i Kacpra Pytkę z kl. 2c, którzy wcielili się w postaci dzieci, które zamiast radosnego rozpoczęcia nowego etapu w swoim życiu, poznały strach i okrucieństwo wojny. Mimo że początkowo wojna kojarzyła im się z przygodą, jednak szybko przekonali się, że wojna to największa krzywda, jaką człowiek może wyrządzić drugiemu człowiekowi. Kolejnym punktem była prezentacja pt. „Dzieci wojny”, która przedstawiała archiwalne zdjęcia dzieci z obozów koncentracyjnych oraz cytaty, które poruszyły serca zebranych, np. „(...) chłopaka, który tam poszedł, spalili na Miłej, słyszeliśmy, jak krzyczał cały dzień, czy myślisz, że to może zrobić jeszcze wrażenie na kimś – jeden spalony chłopak po czterystu tysiącach spalonych?” „Nie ma piękna, jeśli w nim leży krzywda człowieka. Nie ma prawdy, która tę krzywdę pomija. Nie ma dobra, które na nią pozwala”

Projekt uzmysłowił nam, że uczenie na tajnych kompletach było niezwykle trudne, szkołę zajęli hitlerowcy, książki spalono, młodzieży groziły łapanki i wywozy na roboty do Niemiec. Pisano patykami na ziemi i śniegu, a za tablice służyły kamienie. W każdej chwili mogli wejść niemieccy żołnierze, w każdej chwili można było stracić życie. Dla uhonorowania odważnych nauczycieli tajnego nauczania, przedstawiono ich biogramy. Należeli do nich: Stanisława Gałęzyka – inicjatorka, Natalia Jawoszek, Wacław Jawoszek, Feliks Wójcicki, Maria Wójcicka, Kazimierz Hołowiński, Stefania Pawlak.

Tajne nauczanie występowało wyłącznie w Polsce, zainicjowane na własną rękę przez nauczycieli i rodziców. Ten ogromny wysiłek pokrzyżował plany niemieckiego agresora, który chciał zniszczyć Polskę nie tylko na mapie, ale w ludzkich umysłach i sercach. Dlatego nasza pamięć dla tych ludzi jest tak ważna i powinna być propagowana. Wyrazem wdzięczności były słowa wiersza Julii Pawlak pt. „Zamknięci w historii” oraz utwór zaśpiewany przez Kacpra Pytkę pt. „Gawęda o miłości do ziemi ojczystej”. Myślę, że nikt z obecnych nie przeszedł obojętnie koło tej prezentacji, ponieważ opowiadała o miejscu, w którym żyjemy na co dzień, w którym również ludzie ginęli za wolność, narażali się, by Polska nadal istniała, dawali nadzieję na przetrwanie. To dzięki tym ludziom nasza Ojczyzna - ta mała i ta duża- rozkwitła, mimo tak wielkich krzywd, mordów i cierpień. Mamy nadzieję, że te okrutne czasy nigdy nie powrócą.

Julia